

Poselství papeže Benedikta XVI.

POSELSTVÍ PAPEŽE BENEDIKTA XVI. K XXVII. SVĚTOVÉMU DNI MLÁDEŽE

„RADUJTE SE STÁLE V PÁNU!“ (FLP 4, 4)

Drazí mladí,

jsem rád, že u příležitosti XXVII. světového dne mládeže se mohu na vás znovu obrátit. V mém srdci zůstává živá vzpomínka na naše setkání v Madridu vloni v srpnu. Byla to mimořádná chvíle milosti, při níž Pán požehnal všem mladým, kteří byli přítomni a přišli z celého světa. Vzdávám Bohu díky za všechny plody, jejichž zrod v těch dnech způsobil a které se v budoucnosti jistě rozmnoží ve prospěch mladých i pro společenství, k nimž patří. Nyní se již zaměřujeme na příští setkání v Rio de Janeiru v roce 2013, jehož tématem budou slova „Jděte a získejte za učedníky všechny národy“ (Mt 28, 19).

Jako téma letošního Světového dne mládeže jsme si vybrali povzbuzení z Listu svatého apoštola Pavla k Filipánům: „Radujte se stále v Pánu“ (4, 4). Radost je totiž ústředním prvkem křesťanské zkušenosti. I během Světových dní mládeže prožíváme zkušenost intenzivní radosti, ze společenství, z toho, že jsme křesťany, radosti z víry. Je to jedna z charakteristik těchto setkání. Vidíme její velkou přitažlivou sílu a ve světě často poznamenaném smutkem a neklidem je důležitým svědectvím o kráse a věrohodnosti křesťanské víry.

Povoláním církve je přinášet světu autentickou a trvalou radost, jakou zvěstovali andělé pastýřům v Betlémě během noci Ježíšova narození (srov. Lk 2, 10). Bůh nejen hovořil, konal zázračná znamení v dějinách lidstva, ale natolik se nám přiblížil, že se stal jedním z nás a prošel všemi etapami lidského života. V současné obtížné situaci mnozí mladí okolo vás velice potřebují pocítit, že křesťanské poselství je poselstvím radosti a naděje! Spolu s vámi bych chtěl uvažovat o této radosti a o cestách k jejímu nalézání, abyste ji mohli prožívat stále hlouběji a být jejími nositeli mezi těmi, kdo se nacházejí ve vašem okolí.

1. NAŠE SRDCE JE STVOŘENÉ PRO RADOST

Touha po radosti je hluboce vtisknuta do nitra lidské bytosti. Za hranicemi okamžitých a pomíjivých uspokojení hledá naše srdce hlubokou, plnou a trvalou radost, která dokáže dávat životu „chuť“. To platí především pro

Poselství papeže Benedikta XVI.

vás, protože vaše mládí je obdobím stálého objevování života, světa i sebe samých. Je to doba otevřenosti pro budoucnost, kdy se projevují velké ideály štěstí, přátelství, sdílení a pravdy, kdy jsme vedeni ideály a projektujeme budoucnost.

Každý den přináší mnoho obyčejných radostí, které nám Pán nabízí: radost ze života, radost z krásy přírody, z dobře vykonané práce, ze služby, z upřímné a čisté lásky. Díváme-li se pozorně, existuje i mnoho jiných důvodů k radosti: krásné okamžiky v rodinném životě, sdílené přátelství, objev osobních schopností a dosažení dobrých výsledků, ocenění ze strany ostatních, možnost vyjádřit se a cítit se pochopeni, pocít, že jsme bližnímu užiteční. A pak je to i získávání nových znalostí prostřednictvím studia, objevování nových obzorů při cestách a setkáních, možnost plánovat budoucnost; ale také zážitek z četby literárního díla, z obdivu nějakého mistrovského uměleckého výtvoru, z poslechu a hraní hudby anebo ze zhlédnutí nějakého filmu – to vše v nás může vyvolat skutečnou a pravou radost.

Avšak denně se setkáváme i s mnoha těžkostmi a v srdci máme starosti o budoucnost, a to až do té míry, že se možná ptáme, zda plná a trvalá radost, po níž toužíme, není jen iluzí a útekem od skutečnosti. Mnoho mladých se ptá: „Je plná radost dneska opravdu možná?“ A její hledání se ubírá různými cestami, z nichž některé se ukazují jako mylné či přinejmenším nebezpečné. Jak můžeme rozlišit skutečně trvalé radosti od okamžitých a klamných potěšení? Jak můžeme v životě najít pravou radost, která trvá a neopustí nás ani v těžkých chvílích?

2. ZDROJEM PRAVÉ RADOSTI JE BŮH

Ve skutečnosti, i když se to na první pohled nezdá, všechny malé autentické každodenní radosti anebo i ty velké životní nacházejí svůj původ v Bohu, protože Bůh je společenstvím věčné lásky, je věčnou a nekonečnou radostí, která nezůstává uzavřená do sebe, ale šíří se mezi všemi, které on miluje a kteří milují jeho. Bůh nás stvořil ke svému obrazu z lásky a proto, aby svou lásku na nás vyléval a naplňoval nás svou přítomností a milostí. Chce nám dávat účast na své božské a věčné radosti a umožňuje nám pochopit, že hodnota a hluboký smysl našeho života spočívají v tom, že nás přijímá, naslouchá nám a miluje nás. Nejde však o nějaké nestálé přijetí, jako tomu může být u lidí, ale o bezpodmínečné a božské přijetí: jsem žádoucí, mám

Poselství papeže Benedikta XVI.

své místo ve světě i v dějinách a Bůh mě miluje osobně. A pokud mne Bůh přijímá a miluje mě a já se o tom ujistím, vím jasně a bezpečně, že je dobře, abych byl, existoval.

Nekonečná Boží láska ke každému z nás se naplno projevuje v Ježíši Kristu. V něm se nachází radost, kterou hledáme. V evangeliu vidíme, jak jsou události, které poznamenaly počátek Ježíšova života, charakterizovány radostí. Když archanděl Gabriel zvěštuje Panně Marii, že se stane Matkou Spasitele, začíná slovy: „Raduj se!“ (Lk 1, 28). Při Ježíšově narození říká Pánův anděl pastýřům: „Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechny lid: v městě Davidově se vám narodil Spasitel – to je Kristus Pán“ (Lk 2, 11). A mudrci, kteří hledali dítě, „jakmile uviděli hvězdu, zaradovali se nesmírnou radostí“ (Mt 2, 10). Důvodem této radosti je tedy blízkost Boha, který se stal jedním z nás. Právě to měl na mysli svatý Pavel, když psal křesťanům do Filip: „Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se! Vaše ušlechtilost je známa všem lidem. Pán je blízko“ (Flp 4, 4–5). První příčinou naší radosti je blízkost Pána, který nás přijímá a miluje.

Ze setkání s Ježíšem se totiž vždy rodí velká vnitřní radost. Můžeme to vidět v mnoha evangelních epizodách. Vzpomeňme si na Ježíšovu návštěvu u Zachea, nepoctivého výběřčího daní a veřejného hříšníka, jemuž Ježíš říká: „Dnes musím zůstat v tvém domě.“ A Zacheus, podle zprávy svatého Lukáše, „ho přijal s radostí“ (Lk 19, 5–6). Je to radost ze setkání s Pánem, pocítená Boží láska, která může proměnit celý život a přinést spásu. Zacheus se rozhodne, že změní svůj život, a dá polovinu svého majetku chudým.

V hodině Ježíšova utrpení se tato láska projevuje celou svou silou. V posledních okamžicích svého života při večeři se svými přáteli říká: „Jako Otec miloval mě, tak jsem já miloval vás. Zůstaňte v mé lásce... To jsem k vám mluvil, aby moje radost byla ve vás a aby se vaše radost naplnila“ (Jan 15, 9. 11). Ježíš chce své učedníky i každého z nás přivést k plné radosti, jakou sdílí s Otcem, aby láska, kterou ho miluje Otec, byla v nás (srov. Jan 17, 26). Křesťanská radost znamená otevřít se Boží lásce a patřit Bohu.

Evangelia vypravují, že Marie z Magdaly a další ženy šly navštívit hrob, kam byl Ježíš uložen po své smrti, a dostávají od anděla převratnou zprávu o Jeho zmrtvýchvstání. Rychle odešly od hrobu, jak poznamenává evangelista, „se strachem i s velkou radostí“ a běžely oznámit radostnou zprávu Ježíšovým

Poselství papeže Benedikta XVI.

učedníkům. Ježíš jim vyšel v ústrety a řekl: „Budte zdraví“ (Mt 28, 8–9). Nabízí se jim radost ze spásy: Kristus žije, je ten, kdo porazil zlo, hřích a smrt. On je jako zmrtvýchvstalý přítomný uprostřed nás až do konce světa (srov. Mt 28, 20). Zlo nemá v našem životě poslední slovo, ale víra v Krista Spasitele nám říká, že zvítězí Boží láska.

Tato hluboká radost je plodem Ducha Svatého, který z nás činí Boží děti, schopné prožívat a zakoušet jeho dobrotu a obracet se k němu oslovením „Abba“, Otče (srov. Řím 8, 15). Radost je znamením jeho přítomnosti a jeho působení v nás.

3. UCHOVAT SI V SRDCI KŘEŠŤANSKOU RADOST

V této chvíli se ptáme: „Jak můžeme získat a uchovat si takovýto dar hluboké duchovní radosti?“

V jednom žalmu se říká: „Raduj se v Hospodinu, a dá ti, po čem touží tvé srdce“ (Ž 37, 4). Ježíš vysvětluje, že „nebeské království je podobné pokladu ukrytému v poli. Když ho člověk najde, zakryje ho a s radostí nad ním jde, prodá všechno, co má, a to pole koupí“ (Mt 13, 44). Nalezení a uchování duchovní radosti se rodí ze setkání s Pánem, který žádá, abychom Ho následovali a udělali rozhodnou volbu, že vše zaměříme na něj. Drazí mladí, nemějte strach vsadit do hry váš život a vytvořit prostor Ježíši Kristu a Jeho evangelium; to je cesta k tomu, abychom měli pokoj a opravdové štěstí ve svém nitru, cesta k opravdové realizaci našeho života jako Božích dětí stvořených k Jeho obrazu a podobnosti.

Hledat radost v Pánovi; radost je plodem víry a znamená rozpoznávat každý den Jeho přítomnost a přátelství: „Pán je blízko“ (Flp 4, 5). Znamená to vkládat do něj svou důvěru a růst v jeho poznání a v lásce k němu. „Rok víry“, který za pár měsíců začne, nám v tom bude pomáhat a stimulovat nás. Drazí přátelé, naučte se vidět, jak Bůh koná ve vašich životech, a objevujte ho skrytého v centru událostí vašeho všedního dne. Věřte, že je vždy věrný smlouvě, kterou s vámi uzavřel v den vašeho křtu. Musíte vědět, že vás nikdy neopustí. Často k němu obraťte svůj pohled. Daroval svůj život na kříži, protože vás miluje. Kontemplace tak veliké lásky přinese do našich srdcí naději a radost, kterou nic nedokáže překonat. Křesťan nikdy nemůže být smutný, protože se setkal s Kristem, který za něho položil svůj život.

Poselství papeže Benedikta XVI.

Hledat Pána a setkávat se s ním ve svém životě rovněž znamená přijímat jeho Slovo, které je radostí pro srdce. Prorok Jeremiáš píše: „Když se objevila tvá slova, hlтал jsem je: tvé slovo pro mne bylo úchvatné a bylo radostí mého srdce“ (Jer 15, 16). Naučte se číst a meditovat Písmo svaté a najdete tam odpověď na nejhlubší otázky po pravdě, které přebývají ve vašem srdci a ve vaší mysli. Boží slovo umožňuje objevovat divy, které Bůh vykonal v lidských dějinách, a naplněné radostí nás otevírá chvále a uctívání: „Pojďme, jásejme Hospodinu... klaňme se, poklekněme před svým tvůrcem Hospodinem“ (Ž 95, 1. 6).

Především liturgie je privilegovaným místem, kde se vyjadřuje radost, kterou církev čerpá z Pána a předává ji světu. Každou neděli při eucharistii slaví křesťanská společenství ústřední tajemství spásy: Kristovu smrt a zmrtvýchvstání. To je základní okamžik pro cestu každého Pánova učedníka, na níž se zpřítomňuje jeho oběť lásky; je to den, kdy se setkáváme s Kristem zmrtvýchvstalým, nasloucháme jeho Slovu a živíme se jeho Tělem a Krví. Jeden žalm říká: „Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho“ (Ž 118, 24). O velikonoční noci církev zpívá *Exultet*, který vyjadřuje radost z vítězství Ježíše Krista nad hříchem a smrtí: „Zajásejte již, zástupy andělů... Raduj se i ty, země, zalitá tak oslnivou září... ať tento svatý dům Boží zní ozvěnou té radosti!“ Křesťanská radost se rodí z vědomí, že nás miluje Bůh, který se stal člověkem, dal za nás svůj život a přemohl zlo i smrt; a znamená žít z lásky k němu. Mladá karmelitánka, svatá Terezie od Dítěte Ježíše, psala: „Ježíši, milovat tě je mojí radostí!“ (P 45, 21. leden 1897, *Op. Compl.*, str. 708).

4. RADOST Z LÁSKY

Drazí přátelé, radost je niterně spojena s láskou; jsou to dva neoddělitelné plody Ducha Svatého (srov. Gal 5, 23). Láska vytváří radost a radost je formou lásky. Blahoslavená Matka Tereza z Kalkaty říkala jako ohlas na Ježíšova slova „blaženější je dávat než dostávat“ (Sk 20, 35): „Radost je síť lásky pro zachytávání duší. Bůh miluje toho, kdo dává s radostí. A ten, kdo dává s radostí, dává více.“ Boží služebník Pavel VI. napsal: „V samotném Bohu všechno je radostí, protože všechno je darem“ (apoštol. exhortace *Gaudete in Domino*, 9. května 1975).

Poselství papeže Benedikta XVI.

Při myšlence na různé oblasti vašeho života bych vám chtěl říci, že láska znamená vytrvalost, věrnost a plnění závazků, a to vše především v přátelství. Naši přátelé očekávají, že budeme upřímní, poctiví a věrní, protože pravá láska je vytrvalá také v těžkostech a především v nich. Totéž platí i pro práci, pro studium a služby, které vykonáváte. Věrnost a vytrvalost v dobrém vedou k radosti, i když pokaždé nepřichází okamžitě.

Abychom vstoupili do radosti z lásky, jsme rovněž povoláni k velkorysosti. Nemáme dávat jen minimum, ale v životě se máme nasazovat do důsledku se zvláštní pozorností k těm nejpotřebnějším. Svět si žádá kompetentní a velkorysé muže a ženy, kteří se dávají do služeb obecného dobra. Snažte se seriózně studovat; rozvíjejte své talenty a už od nynějška je dávejte do služby bližnímu. Tam, kde se nacházíte, hledejte způsob, jak přispívat ke spravedlivější a lidštvější společnosti. Kéž je celý váš život veden duchem služby, a nikoli snahou získat moc, hmotný prospěch a peníze.

Pokud jde o velkorysost, musím se ještě zmínit o jedné specifické radosti: o takové, kterou zakoušíme, když odpovíme na povolání darovat Pánovi celý svůj život. Drazí mladí, nemějte strach, když vás Kristus volá k řeholnímu životu, do kláštera, na misie nebo ke kněžství. Budte si jisti, že On naplní radostí všechny, kdo mu s touto perspektivou darují svůj život a odpovědí na jeho výzvu, aby zanechali všechno, zůstali s Ním a darovali se službě druhým s nerozděleným srdcem. Stejně tak velká je radost, jakou vyrazuje muži a ženě, kteří se totálně darují jeden druhému v manželství, aby vytvořili rodinu a stali se znamením Kristovy lásky k jeho církvi.

Chtěl bych připomenout ještě třetí prvek pro vstup do radosti z lásky: dovolit ve svých životech i v životech vašich komunit narůstat bratrskému společenství. Mezi společenstvím a radostí existuje těsné pouto. Nikoli náhodou píše svatý Pavel své povzbuzení v množném čísle; neobrací se na každého jednotlivě, ale říká: „Radujte se stále v Pánu“ (Flp 4, 4). Jenom spolu, životem v bratrském společenství, můžeme zakusit takovou radost. Kniha *Skutky apoštolů* popisuje první křesťanskou komunitu takto: „Po domech lámali chléb a jedli pokrm v radosti a s upřímností srdce“ (Sk 2, 46). I vy se snažte o to, aby křesťanské komunity byly místy, kde se dává přednost sdílení, pozornosti a péči jednoho o druhého.

Poselství papeže Benedikta XVI.

5. RADOST Z OBRÁCENÍ

Drazí přátelé, abychom prožívali pravou radost, je rovněž třeba rozpoznávat pokušení, která nás od ní vzdalují. Současná kultura nás často vede k tomu, abychom hledali krátkodobé cíle, vztahy a potěšení a upřednostňovali nestálost před vytrvalostí v námaze a ve věrnosti závazkům. Sdělení, která dostáváte, vás nutí vstupovat do logiky konzumu a předkládají vám umělé štěstí. Zkušenost nás učí, že vlastnit neznamena mít radost; existuje mnoho lidí, kteří sice mají hojnost hmotného majetku, ale jsou často trýzněni zoufalstvím, smutkem a v životě cítí prázdnotu. Abychom zůstávali v radosti, jsme povoláni k životu v lásce a v pravdě, k životu v Bohu.

Boží vůle je, abychom byli šťastní. K tomu nám Pán dal pro naši cestu konkrétní návod – jeho přikázání. Jejich dodržováním nacházíme cestu života a štěstí. I když na první pohled se mohou zdát jako soubor zákazů a téměř jako překážka pro svobodu, meditujeme-li je pozorněji ve světle Kristova poselství, jsou souborem zásadních a cenných životních pravidel, která vedou ke šťastnému životu uskutečňovanému podle Božího plánu. A naopak, kolikrát zjišťujeme, že budovat něco bez Boha a ignorovat jeho vůli vede ke zklamání, ke smutku a pocitu porážky. Zkušenost se hříchem jako odmítnutím následovat ho a jako urážkou jeho přátelství vrhá do našeho srdce stín.

Přestože křesťanská cesta není mnohdy snadná a úsilí o věrnost Pánově lásce se setkává s překážkami anebo při něm i padáme, Bůh nás ve svém milosrdenství neopouští, ale vždy nám nabízí možnost vrátit se k němu, smířit se s ním a zakusit radost z Jeho lásky, která nám odpouští a znovu nás přijímá.

Drazí mladí, přistupujte často ke svátosti pokání a smíření! Je to svátost znovunalezené radosti. Proste Ducha Svatého o světlo, abyste vytrvalým, pokojným a důvěryplným přistupováním k této svátosti dokázali poznávat svůj hřích a měli schopnost prosit Boha za odpuštění. Pán vám bude stále otevírat svou náruč, bude vás očišťovat a umožní vám vstoupit do své radosti; v nebi bude radost i kvůli jedinému hříšníku, který se obrátí (srov. Lk 15, 7).

6. RADOST VE ZKOUŠKÁCH

Nakonec však může v našem srdci zůstat otázka, zda je skutečně možné žít

Poselství papeže Benedikta XVI.

v radosti i uprostřed tolika životních zkoušek, zvláště těch nejbolestnějších a nejtajemnějších, a zda následovat Pána a důvěřovat Mu skutečně přináší štěstí.

Odpovědí můžou být některé zkušenosti lidí mladých jako vy, kteří právě v Kristu našli světlo, jež bylo schopné dávat jim sílu a naději i uprostřed těch nejtěžších situací. Blahoslavený Pier Giorgio Frassati (1901–1925) zakusil ve svém krátkém životě mnoho zkoušek; jedna z nich, která ho velmi zranila, se týkala jeho citového života. Právě v této situaci psal své sestře: „Ptáš se mne, zda jsem radostný. Jak bych mohl nebýt? Dokud mi víra dává sílu, jsem radostný! Žádný katolík nemůže nebýt radostný... Cíl, pro který jsme byli stvořeni, nám ukazuje cestu posetou sice mnoha ostny, ale nikoli smutnou: je to radost i uprostřed bolesti“ (*Dopis sestře Lucianě*, Turín 14. února 1925). Když ho blahoslavený Jan Pavel II. představoval jako vzor, řekl o něm: „Byl to mladík s radostí, která přitahovala, s radostí, která překonávala všechny těžkosti jeho života“ (*Projev k mladým*, Turín 13. dubna 1980).

Časově blíží je nám Chiara Badano (1971–1990), nedávno prohlášená za blahoslavenou. Zakusila, jak bolest může být proměněna láskou a stát se tajemným příbytkem radosti. Ve věku 18 let, v okamžiku velkého utrpení způsobeného rakovinou se Chiara modlila k Duchu Svatému a prosila za mladé ze svého hnutí. Prosila Boha za své uzdravení i za to, aby osvěcoval svým Duchem všechny tyto mladé a aby jim dával moudrost a světlo: „Byl to skutečně okamžik Boží: fyzicky jsem velmi trpěla, ale duše zpívala“ (*Dopis Chiaře Lubichové*, Sasselto 20. prosince 1989). Klíčem k jejímu pokoji a radosti byla naprostá důvěra v Pána a rovněž přijetí nemoci jako tajemného výrazu jeho vůle pro dobro své i všech ostatních. Často opakovala: „Chceš-li to ty, Ježíši, chci to i já.“

Jsou to dvě jednoduchá svědectví mezi mnoha jinými, která ukazují, že autentický křesťan nikdy není zoufalý a smutný, ani při nejtvrdějších zkouškách, a demonstrují, že křesťanská radost není útekem od skutečnosti, ale nadpřirozenou silou k tomu, abychom mohli prožívat každodenní těžkosti a čelit jim. Víme, že ukřižovaný a zmrtvýchvstalý Kristus je s námi a je vždy naším věrným přítelem. Když se podílíme na jeho utrpení, máme účast i na Jeho slávě. S Ním a v Něm je utrpení proměňováno v lásku. A tam se nachází radost (srov. Kol 1, 24).

Poselství papeže Benedikta XVI.

7. SVĚDKOVÉ RADOSTI

Drazí přátelé, na závěr bych vás chtěl vyzvat k tomu, abyste se stali misionáři radosti. Nemůžeme být šťastní, pokud nejsou šťastní i ti druzí. Radost musí být sdílená. Jděte a vyprávějte ostatním mladým o vaší radosti, o tom, že jste našli ten cenný poklad, jímž je sám Ježíš. Radost z víry si nemůžeme nechávat pro sebe; aby v nás mohla zůstat, musíme ji dávat dál. Svatý Jan říká: „Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste i vy měli s námi společenství... Toto píšeme, aby naše radost byla úplná“ (1 Jan 1, 3–4).

Křesťanství je někdy zobrazováno jako způsob života, který potlačuje naši svobodu a jde proti naší touze po štěstí a radosti. To však neodpovídá pravdě! Křesťané jsou skutečně šťastní lidé, muži a ženy, protože vědí, že nikdy nejsou sami, ale že je vždy podepírají Boží ruce! Záleží především na vás, mladých Kristových učednících, abyste ukázali světu, že víra přináší pravé, plné a trvalé štěstí a radost. A pokud se způsob života křesťanů někdy jeví jako unavený a plný nudy, vy jako první svědčete o radostné a šťastné tváři víry. Evangelium je „radostná zvěst“ o tom, že nás Bůh miluje a že každý z nás je pro Něj důležitý. Ukažte světu, že tomu tak skutečně je!

Buďte tedy nadšenými misionáři nové evangelizace! Těm, kdo trpí, a těm, kdo hledají, přinášejte radost, kterou chce darovat Ježíš. Přinášejte ji do svých rodin, do svých škol a univerzit, na svá pracoviště a do skupin svých přátel, tam, kde žijete. Poznáte, že je nakažlivá. A dostanete stonásobek: radost ze spásy pro vás samotné a z toho, že uvidíte, jak Boží milosrdenství působí v srdcích. V den vašeho definitivního setkání s Pánem vám Ježíš bude moci říct: „Služebníku dobrý a věrný, pojď se radovat se svým pánem“ (Mt 25, 21).

Ať vás na této cestě doprovází Panna Maria. Ona přijala Pána do sebe a zvěstovala ho v Magnificat, ve zpěvu chvály a radosti: „Velebí má duše Hospodina a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli“ (Lk 1, 46-47). Maria plně odpovídala na Boží lásku a věnovala Bohu svůj život tím, že mu pokorně a naplno sloužila. Je nazývána „Příčinou naší radosti“, protože nám dala Ježíše. Kéž vás uvede do radosti, kterou vám nikdo nebude moci odejmout!

Ve Vatikánu 15. března 2012

Benedikt XVI.

4. celostátní fórum mládeže

ZÁVĚRY ZE 4. CELOSTÁTNÍHO FÓRA MLÁDEŽE

Ve dnech 23.–26. února 2012 se ve Žďáře nad Sázavou sešli na základě pozvání Sekce pro mládež ČBK mladí delegáti z různých diecézí, hnutí, řeholí, vysokoškolských společenství a občanských sdružení se svými biskupy. Společně se modlili a vzájemně diskutovali. Fórum je součástí 5. celostátního setkání mládeže, které se v tomto městě uskuteční v srpnu letošního roku.

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme biskupům za jejich zájem o nás mladé a za účast na našich aktivitách.

Vážíme si služby kněží, zasvěcených osob i laiků, kteří se nám věnují.

NABÍZÍME

- své síly církvi, zejména kněžím ve farnostech,
- své schopnosti v oblasti nových komunikačních technologií pro prezentaci církve,
- svým vrstevníkům možnost poznat život křesťanů při běžných světských aktivitách,
- ochotu evangelizovat především skrze příklad vlastního života a ve vhodnou chvíli otevřeně mluvit o Kristu.

TOUŽÍME

- po možnosti žít ve společenství věřících vrstevníků, ve kterém budeme moci prohlubovat duchovní život a zakoušet skutečnou lásku,
- aby naše farnosti byly místy, kde se nově příchodzí budou cítit vítáni a přijati,
- nezanedbávat kvůli mnoha akcím osobní vztah s Kristem,
- více a konkrétněji sloužit a projevovat lásku k bližním,
- přispět k tomu, aby společnost nevnímala církve pouze jako záležitost kněžstva, ale jako společenství tvořené duchovními a laiky.

ŽÁDÁME

- vyváženost duchovního, intelektuálního a praktického rozměru přípravy na biřmování,
- aby se na formaci biřmovanců podíleli také dobře připravení laici; vnímáme důležitost výběru kmotrů a biřmovacích patronů,

4. celostátní fórum mládeže

- aby pro přípravu na biřmování byly vypracovány rámcové materiály,
- aby nám kněží více důvěřovali a dali nám více spoluzodpovědnosti,
- aby nás doprovázeli a formovali zkušení lidé s porozuměním pro mládež,
- aby kněží zapojovali do chodu farností odborníky z řad laiků a měli více času pro kněžskou službu,
- aby byli Bohoslovci při své formaci intenzivněji vedeni k životu ve společenství, ke spolupráci s laiky a k práci s mládeží,
- aby diecéze podporovaly vznik gynekologických ordinací pracujících v souladu s učením katolické církve,
- aby se v církvi lépe komunikovaly záměry a vize a otevřeněji se hovořilo o aktuálních problémech,
- aby se představitelé církve ve společnosti jasně vyjadřovali, a to i ke kontroverzním otázkám,
- aby církev podporovala lidi, kteří vnášejí křesťanská témata do společnosti a médií.

Děkujeme za dar víry a za společenství církve.

delegáti 4. celostátního fóra mládeže
Ve Žďáře nad Sázavou 26. února 2012

4. celostátní fórum mládeže

INSPIRACE PRO MLADÉ ANEB CO BYCHOM MOHLI DĚLAT LÉPE... PODNĚTY VZEŠLÉ Z DISKUZÍ MLADÝCH DELEGÁTŮ NA 4. CELOSTÁTNÍM FÓRU MLÁDEŽE

Otec arcibiskup Jan Graubner: „Biřmovaný křesťan se modlí!“

DUCHOVNÍ ŽIVOT

- Na křesťanství je nejdůležitější Bůh! Někdy na to možná zapomínáme, děláme spoustu akcí atd. Ve středu naší činnosti a našeho života ale vždycky musí být Kristus.
- Nemůžeme být dobrými křesťany, pokud nejprve nejsme dobrými lidmi.
- Aby si mohli nevěřící vážít církve, musí si nejprve vážít nás samotných jako lidí a jako křesťanů.
- Pokud jsme povoláni k vedení dalších mladých lidí, potřebujeme mít sami kvalitní vedení.
- Modleme se za rozpoznání svého povolání, za svoje budoucí partnery, popřípadě farníky ☺.
- Nečekejme senzaci od svátosti biřmování. Pro rozvoj darů Ducha Svatého je potřeba vyvinout i vlastní úsilí.
- Oplácejme kmotrům jejich modlitby a sami s nimi vyhledávejme kontakt.

EVANGELIZACE

- Křesťanství je jako nemoc – šíří se od člověka k člověku. Musíme vždy klást důraz na osobní zkušenost a svědectví.
- Bez pravidelné modlitby, znalosti Písma a osobního vztahu s Kristem nemáme co předávat a nemůžeme být hodnověrnými svědky evangelia.
- Pro evangelizaci jsou zásadní „nekostelní“ akce. Ať naši nevěřící kamarádi poznají naše společenství při naprosto běžné činnosti (sport, divadlo, ples).
- Aby měli mladí lidé motivaci vrátit se do našeho společenství, musí se mezi námi cítit přirozeně a lidsky dobře.

4. celostátní fórum mládeže

- Nevnučujme nevěřícím něco, co teď nejsou schopni strávit, ale ve správný okamžik promluvme o Kristu na základě osobního svědectví z našeho života.

FARNOSTI A KNĚŽÍ

- Farnost je (nebo má být ☺) jako naše druhá rodina. I v rodině může mít člověk jiné názory nebo jiné aktivity, ale to neznamená, že tuto rodinu opustí. Každý se v ní uplatňuje podle svých schopností.
- Je důležité převzít zodpovědnost za tu farnost, do které nás Pán Bůh poslal.
- Dávejme důraz na společenství. Je těžší žít dlouhodobě ve společenství stejných lidí než jezdit z akce na akci. Musíme vždycky vědět, že žít ve společenství znamená také pro něj něco obětovat.
- Naš kostel má být místem přijetí. Člověk, který do něj přijde poprvé, by měl pocítit, že je u nás vítaný a má zde „své místo“. Nežijme si pouze spokojeně sami pro sebe.
- Mějme odvahu přijít za knězem a sdělit mu své názory a podněty k životu ve farnosti.
- Buďme pro kněze oporou. Nechtějme jenom vymýšlet nové věci.

SLUŽBA

- Služba a pomoc obohacuje, a to hned třikrát:
 - ty, kterým pomáháme
 - nás samotné, protože prohlubuje naše vztahy
 - okolí, které si klade otázku, proč to děláme.
- Zapojme se v tom, čemu rozumíme. Využijme svých schopností v oblasti nových komunikačních prostředků pro propagaci křesťanských témat a hodnot.
- Nestydíme se dát najevo svoji víru v rámci sociálních sítí.
- Všímejme si více mladších kamarádů (ze základních škol). Pro svoji víru jsou často terčem posměchu mezi spolužáky. Rozhovor a zájem „staršího kámoše“ jim pomůže.